

Bol to jediný syn matky, a tá bola vdova. (Lk 7, 12)

(Anton Uhrín) Hovorí sa, že chudobnému aj z hrnca vykypí. Matka stráca jediného syna, a nielen to. Už je aj vdova. Ostala celkom sama. Vieme, že osamelé ženy to vo východných kultúrach nemali ľahké. Nemal sa ich kto zastáť, ochrániť ich, pomôcť im. Navyše jej zomrelo jediné dieťa. Vždy je pre rodičov ťažké, keď prežijú svoje deti. Toto všetko Ježiš vnímal, súcítil s matkou. A musela to byť veľká radosť, keď zažila to, v čo už ani nedúfala. Bola ponorená iba do svojho smútku a bolesti. Túžila zomrieť so svojím synom či namiesto neho. Ježiš jej prinavrátil nielen syna, ale aj radosť a zmysel života.

Všetkým prítomným Ježiš dáva nádej nového a večného života v Božom kráľovstve, ak uveria, že on je prisľúbený Mesiáš, Boží Syn. Keď apoštol Tomáš videl Vzkrieseného, uveril. Aj ľudia z evanjelia videli vzkriesenie mládenca, no nevieme, či všetci uverili. A my sme tieto zázraky nevideli, a preto aj nám patria slová, ktoré Ježiš povedal Tomášovi: „... blažení tí, čo nevideli, a uverili.“

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)